



ה"ת 75933/12/19 - מי-אב. אלקטרוניקה בע"מ נגד מפלג הונאה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ה"ת 75933-12-19 מי-אב. אלקטרוניקה בע"מ נ' מפלג הונאה

לפני כבוד השופט עלא מסארוה
המבקש:
נגד

מי-אב. אלקטרוניקה בע"מ

מפלג הונאה

המשיבה:

בקשה מטעם מייקל קורס ופוסיל נגד המבקשת והמשיבה בהליך המקורי

החלטה

לפניי "בקשה בהולה מטעם בעלות הזכויות, מייקל קורס ופוסיל" לדון בשאלת גורל השעונים המזויפים שנתפסו במהלך חקירה פלילית ולאפשר לבעלות הזכויות (להלן: המתלוננות) להגיש "ראיות מובהקות" המעידות על כך שהשעונים מזויפים, וכן בקשה לעיכוב שחרור השעונים למשך 14 ימים על מנת לאפשר לבעלות הזכויות לפעול במישור האזרחי נגד המבקשים.

הבקשה הוגשה ביום 29.6.20, על ידי החברות המתלוננות שראויות בעצמן נפגעות ממעשי העבירה המיוחסים למבקשת. באותו יום אפשרתי למשיבים להגיב עד היום. על פי התיק האלקטרוני, הוגשה אך תגובה מטעם המבקשת. לא הוגשה תגובה מטעם משטרת ישראל.

בתמצית ממש, אסביר שמדובר בתיק המקור בבקשה של המבקשת להשיב לה תפוסים ומוצגים שנתפסו במהלך החקירה שהתנהלה בתיק זה נגדה. לאחר דיונים בפניי, דיון בערר בתיק דומה, והחלטות שונות ניתנה החלטה מסיימת על ידי ביום 15.6.20.

בהחלטתי קיבלתי ברובה את עמדת המבקשת. מחד, הוריתי על הארכת תוקף החזקת התפוסים עד ליום 8.7.2020 וקבעתי כי: "עד אז תחליט התביעה אם להגיש כתב אישום. אם יוגש כתב אישום- תמשיך משטרת ישראל להחזיק במוצגים עד החלטה אחרת או עד לבקשה חדשה מצד ההגנה. המוצגים יועברו לחזקת המשטרה בהקדם ולא יאוחר מהמועד הקבוע. **אם לא יוגש כתב אישום- המוצגים יושבו בתוך שבוע מאותו יום לידי המבקש**".

בהחלטתי זו התייחסתי במפורש למעמדן של המתלוננות בעלות הזכויות בהליך הפלילי שבפניי (הליך של בקשה להשבת עמוד 1



תפוסים).

מאוחר להחלטתי, כך עולה מטיעונים הצדדים, הפרקליטות הודיעה שאין בדעתה להגיש כתב אישום בתיק וכי התיק ייגנז.

בין לבין, הוגש ערר על החלטתי מיום 15.6.20. המבקשת בהליך המקורי היא שהגישה את הערר. הערר נמחק לאור הודעת הפרקליטות. על אף מחיקת הערר הוסיף בית המשפט המחוזי הנכבד:

"בבחינת למעלה מן הדרוש, ותו לא, ספק בעיניי אם לחברה-המתלוננת הטוענת כי הינה בעלת הזכויות, יש זכות עמידה בציר הזמן הנוכחי. למיטב הבנתי, משהוחלט על סגירת תיק החקירה, היא אינה בבחינת טוען לזכות".

חרף האמור, וחרף ההחלטות השיפוטיות הברורות, הוגשה הבקשה בפניי.

דין הבקשה להידחות מכל וכל, וזאת על הסף. מדובר בבקשה שלא היה מקום להגישה כלל, וודאי לנוכח השתלשלות ההליך עד כה. הגשת הבקשה מתעמתת עם החלטות בית המשפט בהליך המקורי וכן בערר.

אסביר:

בין המבקשות כאן- המתלוננות- לבין המבקשת בהליך המקורי מחלוקת וסכסוך משפטי. בחלקו, מדובר בסכסוך אזרחי- מסחרי שנוגע לטענת המבקשת בהליך המקורי כי היא פעלה לייבא את השעונים מושא המחלוקת ביבוא מקביל ולא באמצעות היבואן הרשמי. כמו כן, המבקשת טענה כי אין מדובר בשעונים מזויפים אלא בשעונים חוקיים.

בחלקו האחר של הסכסוך היבט פלילי. על פי טענת המבקשות (המתלוננות בתיק הפלילי), המבקשת החזיקה, וניסתה לסחור במוצרים מזויפים, ולכן הוגשה תלונה למשטרה במהלכה נתפסו השעונים והתנהלה החקירה.

ההליך בפניי הוא הליך פלילי, שעניינו בקשת המבקשת להשיב לה את השעונים בטענה שאין מדובר בשעונים מזויפים ומכל מקום אין עוד הצדקה להמשך החזקת התפוסים על ידי המשטרה. המשטרה התנגדה לבקשה ולכן נקבע דיון במעמד הצדדים בפניי. באותו דיון הצעתי לצדדים (המשטרה והמבקשת) להסכים להאריך תוקף ההחזקה לתקופה קצובה. המלצתי התקבלה וניתנה החלטה מתאימה.

מקץ התקופה, הוארך תוקף ההחזקה, בהסכמת הצדדים, מעת לעת, עד לבקשה האחרונה, אשר בהעדר הסכמה נקבעה לדיון בפניי.



במהלך הדיון בפניי ביום 15.6.20 התייחסתי למספר היבטים של המחלוקת בין הצדדים. קבעתי בין השאר:

"במהלך ניהול ההליך בפניי עלו מספר שאלות שמחייבות התייחסות בית המשפט. ראשית, הקושי שמעורר תיק זה ואשר עניינו מעמדה של החברה המתלוננת בהליך הפלילי המתנהל, בין אם בחקירה ובתפיסת המוצגים ובין אם בהליך שבפני, קרי הבקשה להשבת תפוס.

בנושא זה דעתי כדעת ב"כ המבקש. יש לראות בחברה שיזמה את התלונה במקור כמתלוננת. למתלונן מעמד מסוים בהליך הפלילי. כאשר מדובר בענין כלכלי שעומד בבסיס הדברים (בין השאר) יש להיזהר ולגלות רגישות לגבי קו התפר שבין ניהול חקירה שנועדה לגלות עבירות של פגיעה בקנין רוחני לבין התערבות של גורמי האכיפה הפלילית במחלוקת מסחרית כלכלית על כל המשתמע מכך".

ובהמשך הוספתי:

"גם כאשר קיימים אינטרסים פרטיים של המתלוננים והנפגעים עדיין ניהול ההליך והחקירה יבוצעו ע"י המדינה ובמקרה זה משטרת ישראל".

כאמור, על החלטתי זו הוגש ערר על ידי המבקשת דווקא, והוא נמחק לאור סגירת התיק הפלילי, אך בית המשפט המחוזי הנכבד מצא לנכון להוסיף הערה חשובה בשולי החלטתו למחוק את הערר. ההערה נוגעת לאותו נושא: מעמדן של המבקשות בהליך הפלילי הנוכחי.

אעיר עוד: הבקשה שלפניי הוגשה גם לבית המשפט המחוזי. בא כוח המתלוננות אף התייצב והופיע בפני בית המשפט המחוזי בדיון הקבוע לערר. ב"כ המתלוננות שטח בפני בית המשפט את טענותיו וביקש סעד מבית המשפט המחוזי. בית המשפט המחוזי הורה על מחיקת הערר, לא נעתר לבקשות ב"כ המתלוננות, ואף הוסיף, כאמור, הערה לגבי מעמד המתלוננות בהליך.

אין צורך לומר ולהרחיב בנושא טוהרו של ההליך הפלילי, אשר מנוהל על ידי המדינה (המשטרה והתביעה הכללית), במשקפת של האינטרס הציבורי הכללי. המשפט הפלילי כרוך בהפעלת סמכויות שלטוניות קשות וחריגות ומן הראוי לעשות בו שימוש זהיר ומוקפד, ואין לאפשר לשיקולים מסחריים לחדור לתוכו ולהניע אותו. האינטרסים הכלכליים של המתלוננים אפשר שיהיו סיבה להתנעת החקירה, אך משלב זה ואילך, על החקירה להיות מנוהלת בידי המשטרה, המונחית בשאיפה בלתי מתפשרת לחקר האמת וזאת במנותק לחלוטין מהאינטרסים הישירים של המעורבים. אין לגרור את המשטרה לתוך סכסוך מסחרי ויש לגלות רגישות מיוחדת בנושא זה.

בהחלטתי מיום 15.6.20 התייחסתי למעורבות המתלוננות בהליך הפלילי ובטוחני שהביקורת שהעביר בית המשפט על המשטרה איננה נופלת על אוזניים ערלות.



בבקשתן הנוכחית מתעלמות המתלוננות מקורות ההליך עד כה ומקביעות בית המשפט. המתלוננות מבקשות לשכנע את בית המשפט לבטל את החלטתו הקודמת. הגשת הבקשה הנוכחית מתעמת ומבטלת קביעות בית המשפט גם בנושא מעמד המתלוננות בהליך הפלילי הנוכחי. הדברים מקבלים משנה תוקף, שעה שהבקשה הנוכחית מוגשת לאחר שהוחלט לסגור את התיק, תוך הבעת ביקורת על החלטת התביעה.

הגשת הבקשה מתעמתת ומבטלת קביעות בית המשפט שאושרה בבית המשפט המחוזי (הערר נמחק). הבקשה הנוכחית איננה אלא ערעור או השגה או למצער, בקשה לעיון חוזר בהחלטה קודמת שניתנה. דא עקא שהבקשה לעיון חוזר מוגשת לאור **שינוי בנסיבות לרעת המתלוננות** לאחר שהתביעה החליטה לסגור את התיק.

המתלוננות מערבות הליכים אזרחיים בהליכים פליליים, ובבקשה החלופית הן עותרות למתן סעד זמני, במעמד צד אחד, של עיכוב ביצוע ההחלטה (ולמעשה, הארכת תוקף התפיסה), כדי לאפשר להן לפתוח בהליכים אזרחיים. המדובר ברכוש המבקשת שנתפס לפני למעלה משנה. ניתן היה לפעול במישור האזרחי מבלי להמתין לתוצאות ההליך הפלילי. הבקשה הבהולה הנוכחית מתייחסת לתוצאה לא בלתי צפויה של החקירה הפלילית. על פני הדברים, ומבלי לקבוע מסמרות, הבקשה לסעד זמני (בתיק הפלילי), לשם קידום ההליך האזרחי איננה עומדת אף בקריטריונים מתחום הסעדים הזמנים בהליך האזרחי.

מכאן המסקנה שהבקשה שבפני משוללת כל יסוד ודינה להידחות. החלטתי מיום 15.6.20 בעינה עומדת.

מפאת איפוק שיפוטי וכי מדובר בהליך פלילי, משלא התבקשתי לפסוק הוצאות נגד המבקשות, אמנע מכך.

ניתנה היום, י' תמוז תש"פ, 02 יולי 2020, בהעדר הצדדים.